

ישראל תהלות ותעמולה

תעמולת הסרטים הישראלית אין לה מול — או אולי אנשי הסרטה של ממש. עובדה זו נדקרה שוב השבוע כאשר נודע כי אבן עמל כל מיל, שצילומיו לה בצעקנות פירד סומת ילדותית ואשר מפיקו (ובראשם במ' אי אריה להולה) הודיעו לא אחת כי היה מוכן להצגה לפני יריבו נבנה 24 אינה עונה, אינו מוכן כלל ועיקר. כמה וכמה מן התמירנות יש להסריט מחמד, יחלוף זמן רב עד אשר יוצג הסרט.

אשר לגבנה 24 אינה עונה, שהצגת הבכור רה שלו מתקיימת השבוע בירושלים, הפיצה חברת זיקאר, מפיקת הסרט, הודעה פיועה על המוסיקה המלווה את התמונותיו של במאי מתורול דיקנסון. מאחר שקוראים רבים התלוננו כי במדור הקולנוע חסרות בעת ה' התלווה בדיחות, היא מובאת בזה ככתבה. כמה הערות והארות של העורך מובאות ב' סוגריים.

מאזה לעולם כורו... המוסיקה הות' אמה לסרט ויש לה הפעפה ישראלית חוקה (העברית המצויינת היא מאת חברת זיק' אור). עלילת הסרט נותנת אפשרויות בלתי מוגבלות ליצירת מוסיקה ישראלית כיון ש' עלילתה היא מאבק שחרור הארץ. (הסרט דר' בר אנגלי, הבמאי הוא אנגלי, כמה מן ה' שחקנים הם לא ישראלים) מר פאול בן חיים השתמש בהזדמנות זו ליצור מוסיקה לשירו של דוד המלך, אם אשכך ירושלים, השכח ימיני' המוסיקה מלחה קטעים של הקרבות בירושלים העתיקה (טרט המזרח הפרוע, כפי הנראה). קטע זה של העלילה מתרחש בתוך בית חולים משבב דרך. החיילים, שרים את הלחן הגיל ('אם אשכח') לאחר ששמעו כי הער נפלה בידי הערבים ועליהם לצאת את העיר (סרט נועע ללב ראוי למוסיקה נוגעת ללב).

לרקע הקרבות בנגב לקח מר פאיל בן חיים את שירו של מר יעקב סיכמן 'אורחה במדבר' — מוסיקה למר דוד זהבי, ועבדו למוסיקה סימפניית. כמו כן חבר מוסיקה מקורית מאד לקטעים שזולמו (בנגב) המבי' לשים עד למאד את מסתוריות המקום ועתי' קיתיו.

... מר פאיל בן חיים עלה ארצה בשנת 1933 ממינכן עיר מולדתו. כבר שם התפרסם כמנצח, מלחין וכפסנתרן. בארץ חבר שתי סימפוניות וכמו כן קיבל את פרס (שלושה ניחושים... לא... לא... לא) אנגל. מאז יצא שמו בעולם כולו.

צעיר מאד, אבד — מר דיקנסון, במאי הסרט... הציע למר בן חיים לחבר את הער סיקה לסרט. (בן חיים כפי הנראה נעלב על שהזמינו אצלו מוסיקה למשהו כה נאח כסרט, אבל —) לאחר שרמ בן חיים שוכנע על ידי מר דיקנסון כי יצירת מוסיקה לסרט היא מעניינת ביותר לפגושם את כל השחק' נים והשחקניות) וגם מלחינים אחרים בעלי שם עולמי (הגם שלא נשמו של מר בן חיים, כחובן) כמו פרוקופיץ, פרוקופיץ יקפלבנז מתבאר מוסיקה לסרטים, הסכים מר בן חיים לקחת את המשימה על עצמו (העברית, כמו שנאמר, היא של חברת זיק'אור).

בסדר, זיק'אור, עכשיו הקהל מוכן לשמוע את הסרט הנפלא.

סרמים השפעה רעה

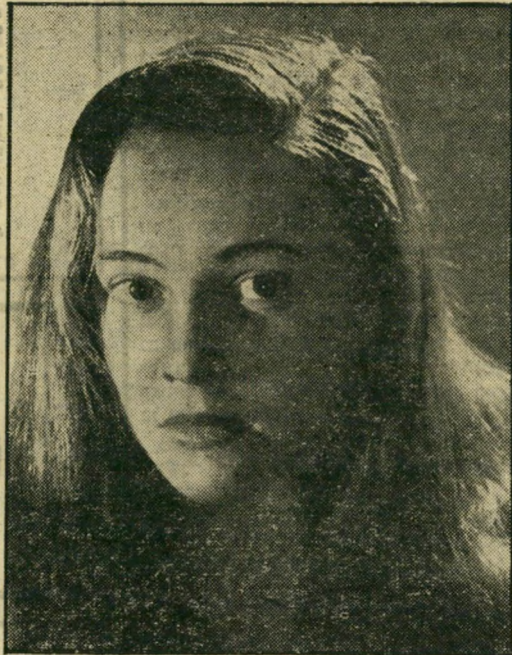
האיכר ששם עצמו נביא, רספוטין, היה, ללא ספק, אדם יוצא מגדר הרגיל: בעל אישיות מקסימה, גוף אדיר וכה גברא ש' מעטים דוגמתו. עליות לגדולה, השפעתו על הצאר ניקולאי השני והצארינה, עשרות השעוריות שבהן היה מעורב, חיי הפריצות שלו, ולבסוף — רצחו בידי קרובו של הצאר, כל אלה יכולים לשמש חומרי מצוין בידי אמנים בעלי דמיון.

אלא שאלה אשר הפיקו את הסרתולדות הצרפטיסטיק רספוטין או שאין להם כלל דמ' יון או שנמנעו מהשתמש בו בכתיבתם את ה' סרט, רק שתי מעלות לו, ואחת קיצצה בידי הצנזורה. השניה היא פייר (ידי גן' העדן, זקן הכחול) בראסר, המגיים, בתם קיד רספוטין, משחק שהוא לעתים מגוחך אך לרוב מזהיר. למעלתו האחרת של הסרט (כשהוצג בחוץ לארץ): תמונה אירוטית ה' מצולמת במרחץ זועה, בה נראה רספוטין שטוטט בין יפהפיות פטרבורג כשהן מעור'

טלות. הצנזורה הישראלית נאלצה לחרף את נפשה מנגד, לחוות בתמונה זו פעמים אח' דות עד אשר החליטה מה מותר ומה אסור להראות לצופה הישראלי. הרוב הגדול של התמונות נאסר בהצגה.

השפעה רעה אחרת

החבל הוא סרט שזכה בפרסום גדול מ' שמייע לו, נוכחות (או באשמת) המחנה ה' נושא אות שם אשר נאסר בהצגה בישראל על ידי הצנזורה (ראה למעלה). זה מעשה בשני צעירים, (ג'ון דול, ג'ארלי גרינגר) המושפעים על ידי מורה (גיימס סטיוארט) המושפע מניציה. כאשר השנים רוצחים את חברים (לשם חחיה בלבד) הם סבורים כי מדרך סטיוארט יעלו, יראה בכך את נצחון תורת האדם העליון, הם טועים. ספור העשמה, המושפעת על מעשה ש' אירע בניריווק בשנת 1924*, רופך במידה רבה על ידי המחברים שחששו להבלית את הנטיות הפאשיסטיות של הגשבורים, מחשש פן יאשימום בקומיונים. עובדה זו השמישה את הקרקע מתחת לרגלי השחקנים, המש'

כוכבת ניקול ברז'ה "אני מקווה..."

מיעים שיח שהוא ברובו חסר משמעות וכח מחץ. עובדה זו פוגעת, כמוכן, גם במתח. אולם אסונו הגדול של הסרט, כפי שהוא מוצג בישראל, שהוא קוצץ (על ידי הצנזורה והמציינים גם יחד) בצורה כה האנדלית עד שעיקר אחד נעלם בו לחלוטין. העיקר: נכינו של במאי היציקוק להגיש סרט ללא עריכה, שהוא כולו, התחילתו ועד סופו צילום אחד... מצלמתו של היציקוק נעה בתפאורה היחידה: זירתו של אחד הרוצ' חים, אינה עוובת את המקום. על ידי כך ניסה הבמאי להשיג אחרות מקום וזמן, לב רום למתח עולה בלי הרף. הוא הצליח, אבל לא במהדרה המקוטעת המוצגת בישראל.

יומן החדשות המרכזי: קוקה קולה

כוכבת ניקול ברז'ה, תקחתו הגדולה של הסרט הצרפתי, חגגה את יום הולדתה ה' שמונה עשרה בריבירה, בנשפיה קטנה בה היה המשקה המרכזי קוקה קולה, התופש מקום נכבד בצמאנו של הנוער הצרפתי ה' עיף מייץ. כלומר, קוקה קולה — עד אשר... היתה זאת מסיבה נחמדה מאד, העידה אמה של ניקול, "עד שמישהו הגניב ארגז שמפניה. למחרת מצאנו את ניקול באחד ה' כבישים הצדדיים, מבויתתו. היא היתה ש... שתויה במצבת ולא זכרה את איש אירע' בלילה הקודם. אני מקוה כי לא אונה לה כל רע'.

* כאשר שני צעירים יהודים בני עשירים, לב וליאופולד החליטו לבצע רצח מושלם. הרצח אמנם בוצע, אך כלל לא היה מושלם. ** למעשה צולם אך סילי לחוד, אבל ה' מעברים הם כאלה שנואה, לכשהסרט מוצג ברציפות וללא תקלה, כאילו כל עשרת סלי' ליו מהחיים צולם אחד שארכו שעה וחצי.

תמרורים

נולד. לשחקן הבימה יהודה אפרוני, 25, ולאשתו, זמרת ספראנו אילי שוקן, 24, בלונדון: הבן הבכור, ליאור. אולי, בת הזמרת יוספה שוקן, התפרסמה בארץ לפני שלוש שנים בזמרתה באילוף הסודרת ב' ובימה.

נודדה. לשבתי (המשפחה הגדולה של ש'ין טי"ת) סבת, 27, סג'עורף שבועון 'ההיל, במחנה. בעת מלהמת העצמאות ר' כיום כתיבוכב של הארץ. ולאשתו אורה (גילדה), 23: בתם הבכורה.

נולד. לאיזיק רמבה, 48, סיפר הבוקר בניריווק ובאויים ולאשתו שושנה: ילדם השני, בן. רמבה התפרסם כנציב בית"ר ב' פולין (לפני נגחם בגין), מזכירו הפרטי של זאב זיבטנסקי ועורך היומן הרביעון נייסיי הטרומדיניקי, המשקיף.

נישא. התובע הצבאי הראשי סג'אלוף משה וויד (שם המשפחה: וויד), שעלה ל' ורגתו הנוכחית במהירות מסחררת מאז החל, בשנת 1948, את שירו' תו הצבאי כסוראי בחיל ה' אוויר הישראלי.

נחוג. יום הולדתו ה' של הארכיאולוג והמזרחן ה' עבדקן, פרופסור האוניברסי' מה העברית (לאומנות ולא'ר' כיאולוגיה של המזרח הק' רוב) אריה ליאון מאיר, לש' עבר מפקח במחלקת העתי' ק'ת המנדטורית, ממונה על אוסף המסעקות דאסלמיים והכתובות הערביות כמוזי' אום רוקסלר המפיאר (ה' נמצא כיום בשטח ירושלים הירדנית), שנודץ לא רק ב' זכות חפירותיו (ביניהן: ה' חומה השלישית בירושלים) אלא גם בחיבוריו המדעיים החשובים כמלבושי החמלר' כיס, ההרדליקה הסרצנית (תורת המגינים המוסלמיים).

נחוג. יום הולדתו ה' של גיאורג יוסף הרליק, בן מנהל בית'חרושת לבירה, ש' לא קיבל משרת מורה דת כקהילה היהודית בברלין ב' ראשית המאה בגלל ציונותו והפך למנהל הארכיב הציוני המרכזי, איתו העביר ב'1933 מברלין לירושלים ב'154 אר' גויים חתומים. בתו הבכורה, אסתר, לשעבר מנהלת מחלקת ארצות הברית במשרד החוץ ומזכיר ראשון בשגרירות ישראל בחשיג' טון משמשת כיום כקונסול ישראל בניו' יורק.

נפטרה. ממציא הפניצילין * סיר אלכסנדר פלמינג, 73, מהתקפת לב, בלונדון. סיר אלכסנדר, בעל פרס נובל לרפואה (1945), כנית, נפטר בצנעה אחר שמדד את חומו והספיק לשמות עוד כוס מים אחרונה.

נפטרה. אחיו הבכור של החזן איש, מנהיגם הרוחני של פועלי אגודת ישראל, הרב מאיר קרליץ, 82, בבני'ברק, הרב קר' ליץ שזכה בתואר שר החוץ של הישיבות בגלל שתלונותיו עבורן בפולין ובלטיא, היה חבר הגוף הקובע של היהדות החרדית, מועצת גדולי התורה, נפגש פעמים מספר עם ב' גי', ניסה להשפיע עליו שיבטל את 'גזירת' גייס דבנות.

נפטרה. אחרון ראשוני פתח'תקוה, משה שמאל ב'עורף (ראב), 93, בפתח'תקוה. בן עזר, לידו הונגריה ובן חוכרל אחיות שעלה ארצה ב'13, נמנה ב'16 על מייסדי פתח'תקוה, אם המושבות (1878), היה לאחד מחקלאיה המצליחים, מבעלי משפחותיה ה' גדולות (ששה בניים ושלוש בנות) ומאנשי המבין הלא'חתיים: עד הגיעו לגיל 75 לא מש אקדחו האישי מתחת כרו בלילות ו' רובהו לא נעדר ממקומו הקבוע — על הקיר למראשותיו המיטה.

* אותו, גילה שעה ששכח, במקרה, לכסות לוחית, עליה גידל ח'דיקים. למחרת חוסלו הח'דיקים בכל מקום עליו עלה עובש — אבי הפניצילין.

דעו לכם, פעם אחת ולתמיד ש' אינני נוהגת למסור כתבות של קור' אי. מי שרוצה להתקשר אל מי ש' פרסם מודעה בטורי, יואיל כתיבו לכתוב אלי/ה מכתב במעטפה סג'ר והלכניסו בתוך מעטפה אחרת (עם כול של 500 פרו') ועל גבה הכתיבת: אל רותי, מערכת העולט הזה, ת. ד. 136 תל'אביב.

תיכונת לפחות

בחור בן 32 (909/461), אינטלקטואלי, אהוב מוסיקה ונהלב לריקודים, בעל קומה ממוצעת רוצה להחליף מלים ב' כתב עם בחורה או אשה צעירה על נושאים אותם לא פרט. עליה להיות בעלת השכלה תיכונית לפחות.

החבר הקטן

שתי תפאיות צעירות (909/462) הנמי צאות עדיין בניל בן חצי שנה חשובה ביותר (אחת בת 16 והשניה בת 16.5...), רוצות להתכתב עם שני צעירים היפאים או מהסביבה כונני בית ספר תיכוני.

שתיהן תלמידות בבית'ספר תיכוני, מו' כנות להתכתב, על הכל חוץ מפוליטיקה'. על הכנים לאהוב כמתן כרטיס, הצנות וריקודים מלונים וכו'.

עבר נשוף

909/463) איננו רוצה להשווץ ולס' סר על תכונותיו ומעלותיו, אולם איננו רואה כל צורך העלים עובדות כדורות שה: נילו 23, נבחו 1,80 ס"מ, עורו שחום'סה, עיניו חומות, חובב ספורט, נוספה על כך שחקורכורנול, בעל עבר של נגינה בכלי נשיפה ומתמרל להיות בעל חוש'הומור, כו, הוא נס כונר בית המדרש למורים.

הוא רוצה להתכתב עם צעירה מהירה, רצויה בלונדית עם עיניים כהולות (לא הכרחי), שהשכלתה לא תהיה למטה מ' תיכונית, בניל 20-18, מוטב שתהיה ירושלימית, כי גם הוא כזה — אולם אין זה הכרח.

דוגרי ובני שום פילסוף

היילת צעירה (909/464), בעלת כתבי יד מסור, פונה אלי ב', דוגרי ובני שום פילסוף" משום שהיא אוהבת להתכתב, וסבורה כי אי הכרות עם הצד השני מוסיפה עניו ופתח. מוכן, שאון היא מתנגדת להכירו, משך הזמן. על זה שיק' כל את מכתבה לחיות בן 22 ומעלה ונבונה, היא אוהבת (באמת באמת) מו' סיקה, ספרות, תיאטרון ואחרון אחרון הכיב: סילולים.

בני הכרקות לשונות

החלטתי לנהוג עם (909/465) לפני מ' שורת הדין. הוא נתן לי להרניש את עצמי כראוי עקום כלומר מעוותת את המכתבים המקוריים עד לכלי הכיום. כו' תב הוא:

קשה, לי לרדוש שמכתב זה יפורסם כל'שונן. הוא אינו מכיל הכרקות לשר' ניות או מעיד על אופי מיוחד בשאלות העמדות כיום עולמו של הנוער היש' ראלו, אך בכל אופן אבקש לפרסמו ב' צורה שאוכל להכיר שהוא פורסם מכלי להיכנס למחקר כל'שונ'.

היות והחברה שאני ככיכול מכלה בה די משעממת אותי, יש כרצוני לצמוא ל' קצת התפרקות רוחנית. אין אני' בחול כלל נושא אחר ועל הנערה שתצלה ל' התמודד את' בפכתבים לא יהא להיות כביאה למשל באספרונגומיה. היות ואין ככוונתי כלל להיפגש אתה במשך שנה לפחות ויתכן שלעולם לא (מצת בנאלי, לא כו?) אין לי כל התנגדות שתהיה מסכיבות חיפה. אני פשוט מסמפט את העיר הזו וטוען שאנשיה קצת יותר אנושיים מכל הבחינות מאשר בני תל' אביב... אם השכלתה של הנערה תהיה נבונה מדי בשבילי, חרי קיימות אנצ' קלופודיות, ואם היא נמוכה, מה בכך, לא אנסה לרדוש לה רנשי נחיתות במכתבים מפוצצים מדי... אב, הוא בן 23.

מריבין ברז'ה ושעלת

שולח: — את מאהבת כמרוץ ברנדז' ובכך מה רצוננו שאומרי לר. בריוק מה שציפית — כמעט בעני' הדבר שנערה בנילך מתאהבת בפיסת נייר או חתיכת צלולויד. את חוללת לצחוק על אחרים אך רק כיו לבכתי משום שאהרם מלנ' לנים עליך — אל דאנה, גם זה יעבור כמו חצבת ושעלת.

על כל הפונים אני ככל עניין שהוא, לצרף 500 פרו' טה בכולים.